

Sygn. akt **II Cz 2195/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 grudnia 2014 r. w S.

sprawy ze skargi dłużnika Z. S.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świnoujściu A. M. w postaci zaniechania doliczenia podatku VAT do ceny sprzedaży, zamieszczenia w postanowieniu o przybiciu z dnia 1 października 2009 roku nieprawidłowej powierzchni nieruchomości, zaniechania powiadomienia(...)D. o terminie licytacji w sprawie Km 2828/05

przy udziale (...)w P.,(...) D., R. S., Z. Ś.,(...) w R., S-C. (...) W., (...) w P. w P., A. S., Z. S., H. S., V. V.,(...) (...)” w D., (...)w R.,(...) w P. oraz (...)i nabywcy K. C.,

na skutek zażalenia dłużnika Z. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 11 sierpnia 2014 r., sygn. akt I Co 175/14

1. odrzuca zażalenia w zakresie punktu I postanowienia;

2. oddala zażalenia w pozostałym zakresie.

SSO Tomasz Szaj SSO Violetta Osińska SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt **II Cz 2195/14**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w K., sygn. akt I Co 175/14 oddalił skargę dłużnika w zakresie w jakim dotyczyła zaniechania w postaci naliczenia podatku VAT a w pozostałym zakresie skargę odrzucił.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż w zakresie w jakim skarga dotyczyła oznaczenia nieruchomości w postanowieniu z dnia 1 października 2009 roku oraz zawiadomienia(...)D. skarga była spóźniona.

Wskazał, że uczestnik Z. S. po czterech latach wniósł skargę na czynność komornika, w której zgłosił zarzut nieprawidłowego oznaczenia nieruchomości, niezgodnego z opisem i oszacowaniem z dnia 14 stycznia 2009 roku i zapisami księgi wieczystej. Sąd wskazał, że dotyczy to postanowienia Sądu o udzieleniu przybicia stąd skarga jest niedopuszczalna i spóźniona.

W zakresie niezawiadomienia (...) D. o terminie licytacji z dnia 1 października 2009 roku Sąd wskazał, że nieprawidłowość ta nie narusza interesów uczestnika stąd nie ma on uprawnienia do złożenia skargi w tym zakresie.

Ponadto ta nieprawidłowość została wyeliminowana i obecnie(...)D. została prawidłowo zawiadomiona o czynnościach egzekucyjnych.

Odnosząc się zaś do kwestii nie doliczenia podatku VAT do ceny sprzedaży nieruchomości, wskazał, że to komornik jest płatnikiem podatku VAT, co wynika z art. 18 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług i to na nim spoczywa odpowiedzialność finansowa i karnoskarbowa za zaniechanie rozliczenia. Zaniechanie to zatem nie pociąga za sobą żadnych skutków dla skarżącego. Nadto w ocenie Sądu sprzedaż nieruchomości nie podlegała podatkowi VAT.

Sąd nie znalazł również podstaw do wydania poleceń w trybie art. 759 § 2 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła A. S., domagając się jego uchylenia w całości.

Podniosła, że komornik podczas licytacji popełnił przestępstwo karno – skarbowe co powinno skutkować unieważnieniem całej licytacji. W zawiadomieniu o licytacji komornik winien umieścić wzmiankę o podatku VAT, czym wprowadził w błąd dłużnika, uczestników postępowania oraz nabywców.

Nie dokonano również doręczenia (...) D. postanowienia o przybiciu i przysądzeniu własności z dnia 28 marca 2013 roku, ponieważ komornik stwierdził, że wystarczyło powiadomienie (...) D. o opisie i oszacowaniu, czym znieważył Sejm RP. W ocenie skarżącej czyni to cały proces licytacyjny nieważnym.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył również R. S., domagając się jego uchylenia w całości. Wskazał, że nabywczyni nieruchomości nie uiściła całej ceny, albowiem winna być ona powiększona o podatek VAT, w związku z tym istnieją przesłanki do uchylenia postanowienia o przysądzeniu własności z dnia 28 marca 2013 roku. Odnosząc się do odrzucenia skargi, wskazał, że wskutek naruszenia w obwieszczeniu o licytacji z dnia 28 sierpnia 2009 roku art. 987 k.p.c. oraz 961 k.p.c. nie został pouczone o przysługujących mu środkach zaskarżenia i nie rozpoczęły biegu terminu do wniesienia zażalenia na czynności komornika. Dowiedział się o orzeczeniu z dnia 1 października 2009 roku dopiero w dniu 10 października 2013 roku i od tej daty rozpoczął bieg terminu do wniesienia skargi na niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia. W ocenie skarżącego w sprawie mają zastosowanie przepisy procesowe z daty wszczęcia egzekucji, tj. z 1999 roku, a zatem nie ma zastosowania wyłączenie z art. 767 (4) § 3 k.p.c. Wskazał, że uczestnikiem postępowania powinna być (...), której komornik nie zawiadomił, co czyni cały proces licytacji nieskutecznym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia okazały się nieuzasadnione, a w zakresie punktu I niedopuszczalne.

Prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że skarga w zakresie treści postanowienia o udzieleniu przybicia podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna, gdyż nie dotyczyła czynności komornika lecz Sądu. Argumenty te skarżący winien podnosić w ewentualnym zażaleniu na postanowienie o udzieleniu przybicia. Również kwestie braku zawiadomienia(...) D. nie mogą być przedmiotem skutecznej skargi dłużnika, a jedynie (...) D., na co prawidłowo wskazał Sąd Rejonowy. Skarga na zaniechanie zawiadomienia o terminie licytacji, która miała miejsce w 2009 roku, była niewątpliwie spóźniona i jako taka podlegała odrzuceniu.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte na podstawie wniosku z 1999r., a zatem zgodnie z art. 767 § 1 i 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od daty czynności, gdy strona była przy niej obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od daty zawiadomienia strony o dokonaniu czynności, w braku zawiadomienia - od daty dowiedzenia się o niej, a w wypadku zaniechania - od daty, w której czynność powinna być dokonana.

Zawiadomienie o licytacji powinno być dokonane przed jej terminem, a zatem dawno

już upłynął termin do zaskarżenia zaniechania w tym przedmiocie.

Art. 767³ k.p.c. nie ma w niniejszej sprawie zastosowania albowiem zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr.172, poz.1804) wprowadzającej ten przepis, postępowania zabezpieczające i egzekucyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczą się według przepisów dotychczasowych.

Odrzucenie takiej skargi było zatem prawidłowe, skutkiem czego zażalenie w tym zakresie Sąd Okręgowy oddalił, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Natomiast w zakresie kwestii związanej z naliczeniem podatku VAT zażalenie należy uznać za niedopuszczalne.

Zgodnie z ogólną normą art. 394 § 1 k.p.c. oraz zgodnie z obowiązującym przed 2004 rokiem art. 767 § 3 k.p.c. (obecnie art. 767⁽⁴⁾ § 1 k.p.c.) zażalenie na postanowienie Sądu wydane w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje co do czynności kończących postępowanie w sprawie oraz, na zasadzie wyjątku, w wypadkach wskazanych w ustawie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...) (...) postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...) 102; uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...) postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...))

W księdze kodeksu postępowania cywilnego dotyczącej postępowania egzekucyjnego nie ma przepisu stanowiącego, że na postanowienie sądu wydane w przedmiocie naliczenia podatku VAT przysługuje zażalenie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że postanowienie wydane na skutek rozpoznania skargi na czynności komornika podlega zaskarżeniu, jeżeli kończy bądź zmierza do zakończenia postępowania egzekucyjnego (np. uchwała z dnia (...) w której Sąd Najwyższy uznał, że na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na zajęciu ruchomości, nie przysługuje zażalenie). W niepublikowanym postanowieniu z dnia (...) (...) 25/06 Sąd Najwyższy stwierdził - podkreślając, że przyjęte w postępowaniu rozpoznawczym rozumienie pojęcia "orzeczenie kończące postępowanie w sprawie" wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania - iż w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego (np. postanowienie sądu drugiej instancji co do przybicia). W uchwale z dnia (...) Sąd Najwyższy wskazał, że na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu świadczeń emerytalno-rentowych nie przysługuje zażalenie. W uzasadnieniu tej uchwały zostało wskazane, iż postanowienie sądu nie kończy postępowania w sprawie przez sam fakt oddalenia, lub odrzucenia skargi na czynność komornika, gdyż postępowanie w tym przedmiocie nie jest synonimem postępowania w sprawie egzekucyjnej. Dla zaskarżalności postanowienia miarodajne jest to, czy jego przedmiot i treść uprawnia do wniosku, że kończy ono postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Tym samym w tym zakresie zażalenie podlegało odrzuceniu.

W konsekwencji zbędne i bezprzedmiotowe było odnoszenie się do argumentów i zarzutów zażaleń.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)